

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 113/2024
29.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Филиповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради дуга, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 29.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Панчеву за одлучивање о жалбама тужиоца и тужене изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П 14633/19 од 27.11.2019. године.

Образложење

Тужилац АА, поднео је тужбу 04.07.2019. године Првом основном суду у Београду, ради дуга, у којој је као тужена означена Република Србија, Виши суд у Београду. Први основни суд у Београду донео је пресуду П 14633/19 од 27.11.2019. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца. Против наведене пресуде парничне странке су изјавиле жалбе.

Виши суд у Београду је у прилогу акта Гж 13997/20 од 18.04.2024. године, Врховном суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом поступку. У захтеву је навео да је том суду достављен спис Првог основног суда у Београду П 14633/19, ради одлучивања о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде истог суда од 27.11.2019. године, те имајући у виду да је у предметном поступку, као тужени означен Виши суд у Београду, који је као крајњи корисник буџетских средстава тужени у поступку, и који је преко законског заступника изјавио жалбу, налази да су се стекли услови из члана 62. ЗПП за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да

одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. По ставу 8. истог члана предвиђено је да предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана, а о захтеву надлежног суда одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Имајући у виду да су против пресуде, парничне странке изјавиле жалбе суду – Вишем суду у Београду, који је тужени у овом поступку и који би требало да одлучује о изјављеним жалбама, Врховни суд налази да су у овој правној ствари испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани и основани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у циљу очувања права странака на независан и непристрасан суд и правично суђење, гарантованих чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 98/2006) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе“ – Међународни уговори број 9/03 од 26.12.2003. године.. „Службени гласник РС“ – Међународни уговори број 10/15 од 11.05.2015. године), због чега је Врховни суд одредио Виши суд у Смедереву за одлучивање о изјављеним жалбама.

На основу члана 62. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић